IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2008/120/EK IRÁNYELVE

(2008. december 18.)

a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel:

(1) A sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 1991. november 19-i, 91/630/EGK tanácsi irányelvet [2] több alkalommal jelentősen módosították [3]. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) A legtöbb tagállam megerősítette a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló európai egyezményt. A 78/923/EGK tanácsi határozattal [4] a Közösség szintén jóváhagyta ezt az egyezményt.

(3) A tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelv [5] meghatározza az állatok elhelyezésének szerkezeti követelményeivel, a szigetelési, fűtési és szellőztetési feltételekkel, a berendezések ellenőrzésével, valamint az állatállomány ellenőrzésével kapcsolatos, minden tenyésztés céljából tartott állatra alkalmazandó közösségi rendelkezéseket. Ezért a részletesebb követelmények meghatározása során az ezen irányelvben foglalkozni kell ezekkel a kérdésekkel.

(4) A sertések élő állatokként szerepelnek a Szerződés I. mellékletében található termékjegyzékben.

(5) A sertéstartás a mezőgazdaság szerves része. A mezőgazdaságban dolgozó népesség egy része számára ez bevételi forrást jelent.

(6) Azok a különbségek, amelyek torzíthatják a verseny feltételeit, akadályozzák a sertések, valamint a sertéstermékek közös piacának zavartalan működését.

(7) Ezért a termelés ésszerű fejlesztése érdekében a tenyészsertések, illetve a hízósertések védelmére közös minimumkövetelményeket kell megállapítani.

(8) A sertéseknek javára válik a mozgásigényüknek és fürkésző magatartásuknak megfelelő környezet. A nagymérvű térbeli korlátozások a jelek szerint kedvezőtlen hatással vannak a sertések jólétére.

(9) Csoportos sertéstartás esetében megfelelő védőintézkedéseket kell hozni az állatok védelmére, jólétük javítása érdekében.

(10) A kocák szívesen érintkeznek más sertésekkel, amenynyiben biztosított számukra a mozgás szabadsága és a változatos környezet. Ezért az állandó zárt tartást meg kell tiltani.

(11) A farokkurtítás, a szegletfogak lecsípése és a foglecsiszolás vélhetően azonnali fájdalmat és bizonyos esetekben hosszan tartó fájdalmat okoz a sertéseknek. Az ivartalanítás vélhetően hosszan tartó fájdalmat okoz, különösen, ha szövetek szakításával is jár. Ezek az eljárások ezért károsak a sertések jóllétére, különösen, ha a beavatkozást szakképzetlen vagy tapasztalatlan személyek végzik. Ezért szabályokat kell megállapítani jobb eljárások biztosítása érdekében.

(12) Meg kell teremteni az állatok jólléte tekintetében figyelembe veendő különböző szempontok, többek között az egészségügyi, gazdasági és szociális megfontolások, valamint a környezeti hatás egyensúlyát.

(13) Az e területen történt fejlődésről tájékoztatni kell a hatóságokat, a termelőket, a fogyasztókat és másokat. Ennek következtében a Bizottságnak – az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság véleménye alapján – aktív tudományos kutatást kell folytatnia a sertések jólléte szempontjából legmegfelelőbb sertéstenyésztési rendszerrel (rendszerekkel) kapcsolatban. Ennek megfelelően biztosítani kell egy átmeneti időszakot, mely lehetővé teszi a Bizottság számára a feladat sikeres elvégzését.

---

[1] HL C 146. E, 2008.6.12., 78. o.
[2] HL L 340., 1991.12.11., 33. o.
[3] Lásd a II. melléklet A részét.
[4] HL L 323., 1978.11.17., 12. o.
[5] HL L 221., 1998.8.8., 23. o.

(14) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni.

(15) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv a tenyésztés és hízlalás céljából tartott sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket határozza meg.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „sertés”: tenyésztés vagy hízlalás céljából tartott bármilyen életkorú sertésféle;

2. „kan”: tenyésztésre szánt, ivarérett hímivarú sertés;

3. „kocasüldő”: ivarérett nőivarú sertés az első fialásig;

4. „koca”: nőivarú sertés az első fialás után;

5. „anyakoca”: nőivarú sertés a fialás és a malacok elválasztása közötti időszakban;

6. „szárazonálló koca”: nőivarú sertés a malacok elválasztása és a következő fialás közötti időszakban;

7. „malac”: sertés a születés és az elválasztás közötti időszakban;

8. „utónevelt malac”: sertés az elválasztástól tízhetes koráig;

9. „hízó”: sertés tízhetes kortól vágásig, illetve tenyésztésbe állításig;

10. „illetékes hatóság”: az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv [2] 2. cikkének (6) bekezdése szerinti illetékes hatóság.

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
[2] HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

3. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden gazdaság megfelel az alábbi követelményeknek:

a) a csoportosan tartott minden egyes utónevelt malac, illetve hízó – a termékenyített kocasüldők és a kocák kivételével – számára biztosított szabad alapterület legalább:

Élősúly (kg)	m^2
10 alatt	0,15
10–20	0,20
20–30	0,30
30–50	0,40
50–85	0,55
85–110	0,65
110 felett	1,00

b) csoportosan tartott kocasüldők és/vagy kocák esetében minden egyes termékenyített kocasüldő, illetve koca számára biztosított szabad alapterület legalább 1,64 m^2, illetve 2,25 m^2. Amennyiben ezeket az állatokat hat egyednél kisebb csoportokban tartják, a szabad alapterületet 10 %-kal növelni kell. Amennyiben ezeket az állatokat 40 vagy több egyedet számláló csoportokban tartják, a szabad alapterület 10 %-kal csökkenthető.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a padozatfelületek az alábbi követelményeknek felelnek meg:

a) termékenyített kocasüldők és vemhes kocák esetén: az (1) bekezdés b) pontjában előírt alapterület egy bizonyos részének, kocasüldőknél egyedenként legalább 0,95 m^2-nek és kocáknál egyedenként legalább 1,3 m^2-nek, tömör, szilárd padozatfelületnek kell lennie, amiből legfeljebb 15 %-ot foglalhatnak el a vízelvezető nyílások;

b) ahol sertések csoportos tartására betonból készült rácspadozatot használnak:

i. a nyílások szélessége legfeljebb:

— 11 mm lehet malacok esetében,

— 14 mm utónevelt malacok esetében,

— 18 mm hízók esetében,

— 20 mm termékenyített kocasüldők és kocák esetében;

ii. a rácsok szélességének legalább:

— 50 mm-nek kell lennie malacok és utónevelt malacok esetében, valamint

— 80 mm-nek kell lennie hízók, termékenyített kocasüldők és kocák esetében.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy tilos az olyan létesítmények építése, vagy átalakítása, ahol a kocákat és kocasüldőket lekötve tartják. 2006. január 1-jétől kocák és kocasüldők lekötött tartása tilos.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kocákat és a kocasüldőket a termékenyítés utáni 4. hét eltelte utáni naptól 1 héttel a fialás várható időpontja előtti napig csoportosan tartják. A csoport tartására kialakított kutrica oldalfalainak 2,8 m-nél hosszabbnak kell lenniük. Ha egy csoportban kevesebb, mint 6 egyedet tartanak, a kutrica oldalfalainak 2,4 m-nél hosszabbnak kell lenniük.

Az első albekezdés rendelkezéseitől eltérve a 10 kocánál kevesebbet tartó gazdaságokban tartott kocák és kocasüldők esetén, ezek az állatok ezen albekezdésben említett időszakban egymástól elkülönítve is tarthatók, feltéve, hogy saját bokszukban kényelmesen meg tudnak fordulni.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az I. mellékletben meghatározott követelmények sérelme nélkül, a kocák és a kocasüldők számára állandó hozzáférést biztosítanak olyan manipulálható anyaghoz, amely megfelel legalább az adott mellékletben megfogalmazott vonatkozó követelményeknek.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportosan tartott kocákat és kocasüldőket olyan rendszer alkalmazásával táplálják, amely versenytársak jelenlétében is lehetővé teszi minden egyed számára az elegendő táplálék felvételét.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy minden szárazonálló vemhes kocának és kocasüldőnek az éhség csillapításához és rágási igényeik kielégítéséhez elegendő mennyiségű ballaszt- vagy magas rosttartalmú, valamint magas energiatartalmú takarmányt biztosítanak.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy azokat az egyébként csoportosan tartandó sertéseket, amelyek különösen agresszívek, amelyeket más sertések megtámadtak, illetve amelyek betegek vagy sérültek, ideiglenes jelleggel egyedi kutricákban lehet tartani. Az erre a célra alkalmazott egyedi kutrica méreteit úgy kell kialakítani, hogy az állat kényelmesen megfordulhasson, hacsak ez nem ellentétes a konkrét állatorvosi utasítással.

(9) Az (1) bekezdés b) pontjában, a (2), (4), (5) bekezdésében és a (8) bekezdés utolsó mondatában meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni az összes újonnan épült vagy átalakított, vagy 2003. január 1-jét követően első alkalommal üzembe helyezett gazdaságra. 2013. január 1-jétől ezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni minden gazdaságra.

A (4) bekezdés első albekezdésében meghatározott rendelkezéseket a tíznél kevesebb kocát tartó gazdaságokra nem kell alkalmazni.

4. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a sertések tenyésztésének feltételei megfelelnek az I. mellékletben meghatározott általános rendelkezéseknek.

5. cikk

A tudományos haladás figyelembevétele céljából az I. melléklet rendelkezései a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosíthatók.

6. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy:

a) minden olyan személy, aki sertések gondozására személyeket foglalkoztat, vagy felvesz, biztosítja, hogy ezek a személyek megkapják a szükséges utasításokat és útmutatást a 3. cikk és az I. melléklet vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban;

b) megfelelő tanfolyamok állnak rendelkezésre. Az ilyen tanfolyamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk az állatvédelmi szempontokra.

7. cikk

(1) Lehetőség szerint 2005. január 1. előtt, de mindenképpen 2005. július 1-jéig a Bizottság jelentést nyújt be a Tanácsnak, Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság véleménye alapján. A jelentést a társadalmi és gazdasági következmények, az egészségügyi következmények, a környezeti hatások, és az eltérő időjárási viszonyok figyelembevételével kell kidolgozni. A jelentésben figyelemmel kell lenni a sertéstenyésztési és húsfeldolgozási technikák és rendszerek fejlődésére is, amelyek mérsékelhetik a sebészi ivartalanítás alkalmazásának szükségességét. A jelentéshez szükség esetén mellékelni kell az utónevelt malacok és a hízók jóléte érdekében alkalmazható különböző férőhelyek és padozattípusok hatásaival kapcsolatos jogalkotási javaslatokat.

(2) A Bizottság legkésőbb 2008. január 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácsnak, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság véleménye alapján.

A jelentésnek ki kell terjednie különösen az alábbiakra:

a) a különböző tenyésztési rendszerekben az állománysűrűség – beleértve a csoport nagyságát és az állatok csoportosításának módszereit – hatásai a sertések jólétére, ezen belül egészségi állapotukra;

b) a kutricák kialakításának és a különböző padozattípusoknak a hatása a sertések jólétére, ezen belül egészségi állapotukra, az eltérő időjárási viszonyok figyelembevételével;

c) a farokrágással összefüggő kockázati tényezők, és ajánlások a farokkurtítás szükségességének mérséklésére;

d) a vemhes kocák csoportos tartási rendszereinek továbbfejlesztése a különböző rendszerek kórtani, tenyésztéstechnikai, élettani és etológiai vonatkozásainak, egészségügyi és környezeti hatásának, valamint az eltérő időjárási viszonyoknak a figyelembevételével;

e) egyedileg elhelyezett felnőtt tenyészkanok helyigényének meghatározása, beleértve a fedeztetésre szolgáló területet;

f) a fedeztetési területen lévő kocák és az anyakocák olyan kötetlen tartási rendszereinek továbbfejlesztése, amelyek megfelelnek a koca igényeinek, ugyanakkor nem veszélyeztetik a malacok túlélési esélyeit;

g) a fogyasztók sertéshússal szembeni várakozásának és magatartásának alakulása az állatok jólétének különböző mértékű javulása esetén;

h) a sertéstenyésztés különböző rendszereinek társadalmi és gazdasági vonatkozásai és ezek hatása a Közösség gazdasági partnereire.

A jelentéshez szükség esetén mellékelhetők a megfelelő jogalkotási javaslatok.

8. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok vizsgálatokat végeznek ezen irányelv rendelkezései betartásának ellenőrzése céljából.

Az említett – más célból végzett ellenőrzések alkalmával is elvégezhető – vizsgálatok minden évben a tagállamokban alkalmazott különböző tenyésztési rendszerek statisztikailag reprezentatív mintájára terjednek ki.

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság kidolgozza az e cikk (1) bekezdésében előírt vizsgálatok elvégzésének szabályzatát.

(3) A tagállamok minden második évben, április utolsó munkanapjáig, illetve első alkalommal 1996. április 30-ig tájékoztatják a Bizottságot az előző két évben az e cikknek megfelelően elvégzett vizsgálatok eredményeiről, többek között az elvégzett vizsgálatoknak a területükön lévő gazdaságok számához viszonyított számáról is.

9. cikk

A Közösségbe történő behozataluk céljából a harmadik országokból származó állatokat az illető ország illetékes hatósága által kiállított bizonyítványnak kell kísérnie, amely igazolja, hogy az ezen irányelvben a közösségi származású állatok számára előírt bánásmóddal legalább egyenértékű bánásmódban részesültek.

10. cikk

A Bizottság állat-egészségügyi szakértői – amennyiben ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében szükséges – az illetékes hatóságokkal együttműködve helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek. Az ellenőrzéseket végző személyeknek eleget kell tenniük a betegségek terjesztésének elkerülését szolgáló különleges személyes higiéniai intézkedéseknek.

Az a tagállam, amelynek területén ellenőrzést végeznek, a szakértőknek feladatuk teljesítéséhez minden szükséges segítséget megad. A Bizottság tájékoztatja az érintett tagállam illetékes hatóságát az ellenőrzések eredményeiről.

Az érintett tagállam illetékes hatósága megteszi az ellenőrzések eredményeinek figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

A harmadik országokkal való kapcsolatok tekintetében a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv [1] III. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Ezen cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

11. cikk

(1) A Bizottság munkáját az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

[1] HL L 268., 1991.9.24., 56. o.
[2] HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

12. cikk

A Szerződés általános szabályaival összhangban, a tagállamok a területükön a sertések védelmére az ezen irányelvben meghatározottaknál szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak vagy alkalmazhatnak. Ezekről az intézkedésekről tájékoztatják a Bizottságot.

13. cikk

A II. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 91/630/EGK irányelv hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

14. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. BARNIER

I. MELLÉKLET

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS FELTÉTELEK

A 98/58/EK irányelv mellékletének vonatkozó rendelkezésein túl az alábbi követelményeket kell alkalmazni:

1. Az épületnek abban a részében, ahol a sertéseket tartják, kerülni kell a 85 dBA vagy ennél nagyobb folyamatos zajszintet. Kerülni kell az állandó vagy hirtelen zajt.

2. A sertéseket legalább napi nyolc órán keresztül legalább 40 lux erejű fénynél kell tartani.

3. A sertések elhelyezését úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegye az állatok számára:

   — egy fizikailag és a hőmérséklet tekintetében egyaránt kényelmes, megfelelő vízelvezetéssel ellátott és tiszta fekvőhelyhez való hozzáférést, amely lehetővé teszi, hogy az összes állat egyidejűleg fekhessen,

   — a megfelelő pihenést és felállást,

   — hogy láthassák a többi sertést; a várható fialási időt megelőző héten és a fialás alatt azonban a kocákat és kocasüldőket ki lehet vonni fajtársaik látókköréből.

4. A 3. cikk (5) bekezdésétől eltérően a sertéseknek hozzá kell férniük a fürkésző és manipulációs tevékenységekhez szükséges, elegendő mennyiségű, a sertések egészségére nem ártalmas anyaghoz, mint szalmához, szénához, fához, fűrészporhoz, gombakomposzthoz, tőzeghez, illetve ezek keverékéhez.

5. A sertések megsérülésének megelőzése érdekében a padozatnak simának, de csúszásmentesnek kell lennie, továbbá úgy kell megtervezni, kialakítani és karbantartani, hogy ne okozzon sérülést vagy fájdalmat a sertéseknek. A padozatnak meg kell felelnie a sertések nagyságának és súlyának, és almozás hiányában szilárd, egyenletes és stabil felületet kell képeznie.

6. Minden sertést legalább naponta egyszer meg kell etetni. Amennyiben a sertéseket csoportokban, és nem *ad libitum* etetik, vagy az állatok egyéni etetését biztosító automatikus működtetésű takarmányellátó berendezést alkalmaznak, minden sertésnek a csoport többi tagjával azonos időben kell a takarmányhoz jutnia.

7. Minden kéthetesnél idősebb sertés számára elegendő mennyiségű friss vizet kell biztosítani.

8. Minden nem gyógyászati vagy diagnosztikai célokat szolgáló, illetve nem a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő és a sertések azonosítását célzó eljárást, amely a sertés teste valamely érzékeny részének károsodásához vagy elvesztéséhez vezet, vagy a sertés csontozatának elváltozásával jár, be kell tiltani, az alábbi kivételekkel:

   — a malacoknál legfeljebb hétnapos korban a szegletfogak egységes megrövidítését szolgáló, ép, egészséges sima felület létrejöttét eredményező lecsiszolás vagy lecsípés; a kanok agyarainak hossza csökkenthető, amennyiben a többi állatnak okozott sérülések megelőzése vagy biztonsági megfontolások ezt szükségessé teszik,

   — a farok egy részének megkurtítása,

   — hím sertések ivartalanítása olyan módszerrel, amely nem jár a szövetek szakadásával,

   — orrkarika behelyezése csak abban az esetben, ha az állatokat szabadtartásos rendszerekben tenyésztik, a nemzeti jogszabályoknak megfelelően.

Sem a farokkurtítás, sem a szegletfogak megrövidítése nem végezhető rutinszerűen, csak abban az esetben, ha bizonyított, hogy a kocák csecsbimbóin vagy más sertések fülén vagy farkán sérülések következtek be. Ezeknek az eljárásoknak a végrehajtása előtt a környezet, valamint az állomány sűrűségének figyelembevételével egyéb intézkedéseket kell hozni a farokrágás és más rossz szokások megelőzésére. Ennek érdekében meg kell változtatni a nem megfelelő környezeti feltételeket vagy tenyésztési eljárásokat.

A fent említett eljárások mindegyikét csak állatorvos vagy a 6. cikkben említett képzésben részt vett és az alkalmazott technikák végrehajtásában jártas és kellő tapasztalattal rendelkező személy végezheti, megfelelő eszközökkel és megfelelő higiéniai feltételek mellett. Amennyiben az ivartalanítást vagy a farokkurtítást a hétnapos életkor elérése után végzik, az eljárás csak megfelelő érzéstelenítés és további tartós fájdalomcsillapítás mellett, állatorvos által végezhető.

II. FEJEZET

A KÜLÖNBÖZŐ SERTÉSKATEGÓRIÁKRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

A. **Kanok**

A kankutricákat olyan módon kell elhelyezni és kialakítani, hogy az állat megfordulhasson, hallhassa, szagolhassa és láthassa a többi sertést. Egy kifejlett kan számára legalább 6 m^2 nagyságú, akadálymentes alapterületet kell biztosítani.

Amennyiben a kutricákat természetes fedeztetéshez is használják, az egy kifejlett kan rendelkezésére álló alapterületnek legalább 10 m^2-nek kell lennie, és a kutricának mentesnek kell lennie minden akadálytól.

B. **Kocák és kocasüldők**

1. Intézkedéseket kell hozni a csoportokon belüli agresszió minimalizálására.

2. Szükség esetén a vemhes kocákat és kocasüldőket a külső és belső élősködők ellen kezelni kell. A fiaztatókutricába helyezéskor a vemhes kocákat és kocasüldőket alaposan meg kell tisztítani.

3. A várható fialási idő előtti héten a kocákat és kocasüldőket el kell látni megfelelő és elegendő mennyiségű alomanyaggal, kivéve, ha ezt a létesítményben alkalmazott hígtrágya-kezelő rendszer technikailag nem teszi lehetővé.

4. A koca vagy kocasüldő mögött szabad területet kell kialakítani, mely lehetővé teszi a fialást vagy fialásban történő segítségnyújtást.

5. Az olyan fiaztatókutricákban, amelyekben a kocákat szabadon tartják, gondoskodni kell a malacok védelmét biztosító valamilyen eszközről, például malacvédő rácsról.

C. **Malacok**

1. A teljes padozatfelület egy részének, amely elegendő az összes állat egyidejű pihenéséhez, szilárdnak vagy szőnyeggel borítottnak, illetve szalmával vagy egyéb erre alkalmas anyaggal almozottnak kell lennie.

2. Fiaztatókutrica használata esetén a malacok számára elegendő helyet kell biztosítani ahhoz, hogy akadálytalanul szopjanak.

3. A malacokat 28 napos koruk előtt nem lehet a kocától elválasztani, kivéve, ha ellenkező esetben az anyaállat vagy a malacok egészsége vagy jólléte károsodna.

   A malacokat azonban akár hét nappal korábban is el lehet választani, amennyiben azokat olyan, kifejezetten erre a célra kialakított épületbe telepítik át, amelyet minden újabb csoport betelepítése előtt kiürítenek, valamint alaposan kitisztítanak és fertőtlenítenek, továbbá amelyet elkülönítenek a kocák tartására szolgáló épületektől annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék a betegségek átterjedését a malacokra.

D. **Utónevelt malacok és hízók**

1. A malacok csoportos tartása esetén intézkedéseket kell tenni a szokványosnak tekinthető magatartáson túlmutató harc megelőzésére.

2. Lehetőség szerint korlátozni kell a csoportok keveredését. Amennyiben egymást nem ismerő egyedek egy csoportba helyezésére van szükség, ezt a lehető legkorábban, lehetőség szerint az elválasztás előtt, vagy legfeljebb egy héttel az elválasztás után kell megtenni. Az egyedek keverése esetén az állatoknak megfelelő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a többi sertés elől elmeneküljenek és elrejtőzzenek.

3. Súlyos harcok nyomainak felfedezése esetén az okokat haladéktalanul ki kell vizsgálni, és meg kell tenni a megfelelő intézkedéseket, például, ha lehetséges, gondoskodni kell bőséges szalmáról vagy egyéb, fürkészésre alkalmas anyagokról. A veszélyeztetett vagy különösen agresszív egyedeket el kell különíteni a csoporttól.

4. A csoportok keverését elősegítő nyugtatószereket csak rendkívüli körülmények között és állatorvossal való konzultációt követően lehet alkalmazni.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 13. cikket)

A Tanács 91/630/EGK irányelve
(HL L 340., 1991.12.11., 33. o.)

A Tanács 2001/88/EK irányelve
(HL L 316., 2001.12.1., 1. o.)

A Tanács 2001/93/EK irányelve
(HL L 316., 2001.12.1., 36. o.)

A Tanács 806/2003/EK rendelete
(HL L 122., 2003.5.16., 1. o.)

Kizárólag a III. melléklet, 26. pontja

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája

(lásd a 13. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
91/630/EGK	1994. január 1.
2001/88/EK	2003. január 1.
2001/93/EK	2003. január 1.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

91/630/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. és 2. cikk	1. és 2. cikk
3. cikk, bevezető szavak	—
3. cikk, 1. pont	3. cikk (1) bekezdés
3. cikk, 2. pont	3. cikk (2) bekezdés
3. cikk, 3. pont	3. cikk (3) bekezdés
3. cikk, 4. pont, a) alpont	3. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
3. cikk, 4. pont, b) alpont	3. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
3. cikk, 5. pont	3. cikk (5) bekezdés
3. cikk, 6. pont	3. cikk (6) bekezdés
3. cikk, 7. pont	3. cikk (7) bekezdés
3. cikk, 8. pont	3. cikk (8) bekezdés
3. cikk, 9. pont	3. cikk (9) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	4. cikk
4. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
4. cikk (2) bekezdés	—
5. cikk	5. cikk
5a. cikk, bevezető szavak	6. cikk, bevezető szavak
5a. cikk, 1. pont	6. cikk, a) pont
5a. cikk, 2. pont	6. cikk, b) pont
6. cikk	7. cikk
7. cikk	8. cikk
8. cikk	9. cikk
9. cikk	10. cikk
10. cikk	11. cikk
11. cikk (1) bekezdés	—
11. cikk (2) bekezdés	12. cikk
—	13. cikk
—	14. cikk
12. cikk	15. cikk
Melléklet	I. melléklet
—	II. melléklet
—	III. melléklet